

Ποιά Ελλάδα Ποιά Ευρώπη (Σωτήρης Γουνελάς)

Categories : [ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ](#)

Date : 25 Ιουνίου, 2014

Εμείς οι Έλληνες δεν είμαστε λαός που μπορεί να κλειστεί σ' ένα παρόν εκατό ή διακοσίων χρόνων νεοελληνικού βίου. Ανήκουμε στους αρχαίους λαούς, όπως ανήκουν και οι Εβραίοι, οι Πέρσες, οι Ινδοί οι Κινέζοι και άλλοι. Δεν έχουμε ιστορία πεντακοσίων ή χιλίων χρόνων, ο λόγος ο ελληνικός χάνεται μέσα στο χρόνο και έρχεται να σμίξει με την μεγαλειώδη σύλληψη του Εφέσιου Ηράκλειτου για τον Λόγο που αρμονίζει το σύμπαν. Η ιουδαϊκή παράδοση από τη μία και η αρχαιοελληνική από την άλλη εκβάλλουν μέσα στη χριστιανική περιοχή, εκχριστιανίζονται, καθώς σφραγίζονται από το κορυφαίο γεγονός της Ενανθρώπησης. Σπουδαία ζητήματα για την ύπαρξη του Θεού και του ανθρώπου, για τη δημιουργία του κόσμου, για το νόημα της ζωής και του θανάτου, για τη σημασία του αποκαλυπτικού λόγου, για τη σχέση των δύο φύλων, για τη διασταύρωση ή τη σύγκρουση πολιτισμών και για τόσα άλλα που καθόρισαν και καθορίζουν την πορεία του κόσμου, ζυμώθηκαν, ερμηνεύτηκαν, αποσαφηνίστηκαν χάρη στην αλληλεπίδραση αυτών των παραδόσεων και την ιδιάζουσα σύνθεσή τους με το πνεύμα του Ευαγγελίου και της Εκκλησίας.

Όλα αυτά δεν μπορούν να χωρέσουν στη 'μανία της επικαιρότητας', γιατί αυτή ίσα-ίσα συντηρεί τη μαζικότητα, τον ατομικισμό, την 'πολτοποίηση' του προσώπου, τους ανταγωνισμούς, την εκμετάλλευση, τον κυνισμό, τον λαϊκισμό και τον μηδενισμό. Πίσω από την διατυμπανιζόμενη κυρίαρχη σημασία της 'Οικονομίας της Αγοράς' διεξάγονται άγριες μάχες συμφερόντων, εξεπατήσεις, δωροδοκίες και ποικίλες ενέργειες, που κάθε άλλο παρά προάγουν την προσωπική και αληθινή εικόνα του ανθρώπου. Το οικονομίστικο, αγοραίο και ρασιοναλιστικό πνεύμα μέσα στο οποίο έχουμε καταδικαστεί τα τελευταία χρόνια της λεγόμενης 'κρίσης' (αν και όχι μονάχα αυτά), θα πρέπει να γίνει αφετηρία επαναφοράς της μνήμης, ενδυνάμωσής της, βαθιάς μεταστροφής και γενναίας αυτοκριτικής σε όλα τα επίπεδα ζωής. Είναι ανόητο να θεωρούμε ότι 'η κρίση' ξεπερνιέται αποκλειστικά με οικονομικά μέτρα. Οι αρχαιοελληνικές ρίζες που θέλουν τον πολίτη δεμένο με την πόλη και με τα κοινά και η ιουδαϊκή ρίζα του κοινοτικού πνεύματος που πέρασαν μεταμορφωμένα στην χριστιανική παράδοση, εάν ενεργοποιηθούν σωστά, μπορούν να βοηθήσουν στο ξεπέραςμα ενός ατομικισμού που φαίνεται συχνά να αγγίζει όρια παθολογίας κι ενός νόθου ή λαθεμένου και κακέκτυπου εξευρωπαϊσμού.

Η οποιαδήποτε στροφή στους αρχαίους που προωθήθηκε στη χώρα μας εκπορεύτηκε από τους ρομαντικούς Ευρωπαίους και Φιλέλληνες, οι οποίοι, είτε αγνοούσαν ολότελα την ενδιάμεση ιστορική περίοδο την προ του Σχίσματος, είτε, λόγω της εξάπλωσης του αναγεννησιακού Πνεύματος και του Διαφωτισμού στην Ευρώπη, δεν μπορούσαν παρά να ενδιαφέρονται για την αναγέννηση του αρχαιοελληνικού πνεύματος στον τόπο που πρωτοφανερώθηκε. Όμως, η προσέγγισή τους αφαιρούσε από το αρχαίο πνεύμα την πιο σημαντική του όψη, την μεταφυσική και μετέτρεπε τους αρχαίους σοφούς σε ρασιοναλιστές. Μα το χειρότερο ήταν ότι έσβηνε ουσιαστικά μια περίοδο δέκα αιώνων, τη λεγόμενη βυζαντινή, όπου είχε πραγματοποιηθεί μια γενναία 'σύνθεση-πρόσληψη' όλων σχεδόν των μεταφυσικών παραδόσεων και είχε αναπτυχθεί ένας πολιτισμός Θεοφάνειας για τον οποίο η νεώτερη Δύση-η μετααναγεννησιακή- δεν είχε ιδέα μέχρι πρόσφατα.

Στους καιρούς μας, οι Δυτικοί θεωρούν τις αξίες τους, τις αρχές τους και τις τεχνικές που έχουν αναπτύξει οικουμενικές, που σημαίνει ότι ζητούν να τις επιβάλλουν σε όλους, ακόμη και αν αυτό θα υποχρέωνε εκείνους, να ρίξουν στη λήθη την ιστορία τους και τον πολιτισμό τους, τις δικές τους παραδόσεις, τη δική τους αίσθηση ζωής, τους δικούς τους ρυθμούς, που ακόμη και τον 20ο αιώνα παρήγαγαν έργα Νοήματος, Πνεύματος και πολιτιστικά κατορθωμένης ιστορίας.

Επομένως, δεν μπορούμε με γνώμονα δήθεν την πολιτική συνέπεια στην ιδεολογία ή ιδεοληψία κάθε κόμματος, ή στο όνομα της κάθε ευρωπαϊκρατίας, αμερικανοκρατίας ή κάποιας άλλης, να κομματιάσουμε τη χώρα και το λαό της, να συντηρούμε διχασμούς και διχόνοιες που διαιωνίζονται εις βάρος του γενικού συμφέροντος. Ας βγούμε από το θωρακισμένο εγώ μας, ας πάψουμε να είμαστε ταμπουρωμένοι πίσω από ιδεολογήματα, για να μπορέσουμε επιτέλους να εφαρμόσουμε τρία πράγματα που εδώ και καιρό έλειπαν από την κοινωνία μας: κοινή λογική, συνεννόηση (συνεργασία), αναζήτηση Πνευματικής Συνέχειας στους αντίποδες κάθε ανάληπτης παγκοσμιοποίησης και κάθε σκαιάς Χρηματοκρατίας.

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

(Πηγή: [Αντίφωνο](#), από το περιοδικό Νέα Ευθύνη, τχ. 23, Μάϊος-Ιούνιος 2014)